

Haagse avonturen met familie Van der Tak

Aannemersbedrijf Van der Tak is al vijftien jaar vaste klant van ons kantoor. Aanvankelijk was de heer Van der Tak senior mijn gesprekspartner. Maar halverwege de jaren negentig ging “de ouwe Tak” met pensioen. Zijn zoon Barry, een reus van een kerel, nam de leiding over. De gehele familie Van der Tak was werkzaam in het aannemersbedrijf. Vier broers van Barry leidden afzonderlijke divisies van de onderneming. En diverse neefjes waren in dienst als stukadoor, schilder, timmerman of elektricien. Vrijwel wekelijks had ik één van de Van der Takjes aan de lijn of over de vloer. Dat was altijd een feest voor oog en oor. Het plat-haagse dialect was ongeëvenaard. Bakkebaarden, oorringen, tattoo’s, gouden schakelkettingen en armbanden: familie Van der Tak had ze in de aanbieding.

Alhoewel Barry van der Tak een luidruchtige, joviale man was, zat hij er een half jaar geleden timide bij in mijn spreekkamer. “Ik heb bonje met Guus en Bertus Kokkel, en dat is slecht nieuws”, vertelde hij. De gebroeders Kokkel exploiteerden een tweetal discotheken in de haagse regio. “Bertus Kokkel heb me gevraagd discotheek De Ooievaar uit te bouwen en te schilderen. We hebben puik werk afgeleverd, maar Bertus ziet het anders. Er klopt geen ene toring van, zegt-ie tegen mên”.

Barry van der Tak overhandigde mij een brief van de advocaat van de gebroeders Kokkel. Er zou te laat door Van der Tak zijn opgeleverd. Verder zou de dakbedekking van de uitbouw niet beantwoorden aan hetgeen door partijen was overeengekomen. En Van der Tak zou ten onrechte veertigduizend euro aan meerwerk in rekening hebben gebracht. Om die redenen werden diverse declaraties van mijn cliënt niet voldaan.

“Bertus Kokkel is geen makkelijke jongen, maar betalen gaat-ie. Al mot ik het bij de poorten van de hel weghale”, vatte Barry van der Tak zijn standpunt samen. Ik wist mijn cliënt ervan te overtuigen in dit conflict de juridische weg te bewandelen. Op grond van het contract dat door partijen was ondertekend betekende dat een procedure bij de Raad van Arbitrage. De zitting vond eind december 2006 plaats in een zaaltje van een Haags hotel. De voorzitter van de Raad van Arbitrage gaf de advocaten de gelegenheid om de standpunten van hun cliënten nader toe te lichten. In reactie op de aantijgingen van de gebroeders Kokkel vertelde ik dat het doorberekende meerwerk tussen partijen was overeengekomen. Personeelsleden van Van der Tak waren getuige geweest van de door Bertus Kokkel verstrekte aanvullende opdrachten. Dit meerwerk was ook de oorzaak van de opgetreden vertraging. En met de door firma Van der Tak aangebrachte dakbedekking was niets mis. Kokkel moest maar bewijzen dat het anders was.

De leden van de Raad van Arbitrage besloten zelf poolshoogte te nemen en een bezoek te brengen aan discotheek De Ooievaar. Het hele gezelschap reisde af naar de dansgelegenheid. “Kijk dan mijne heren, hoe dat dak loopt te lekkel!”, riep Bertus Kokkel verontwaardigd terwijl hij op een plasje water in een hoek wees. De blikken van de aanwezigen verplaatsten zich naar het plafond. Dat was droog.

Drie weken later volgde de schriftelijke uitspraak. Goed gemotiveerd oordeelde de Raad van Arbitrage dat aannemersbedrijf Van der Tak geen verwijt te maken viel en de gebroeders Kokkel de openstaande facturen moesten voldoen. Reden voor een feestje voor de voltallige familie Van der Tak. Bij het etentje in een Indonesisch restaurant nabij de Leyweg mocht hun advocaat natuurlijk niet ontbreken. In feesttenue en voorzien van sieraden en attributen schoven de Van der Takjes aan. De uitstekende rijsttafel werd weggespoeld met liters bier. Steeds moeilijker was het dialect van mijn cliënten te volgen. Mijn tafeldame was grootmoeder Van der Tak. Na vier borden rijst en een dozijn biertjes werd zij onwel en besloot een luchtje te scheppen. Twee meter voor de glazen ingang kotste zij, gadeslagen door alle bezoekers van het restaurant, een Indonesische maaltijd op de stoep. Haar familie leek niet onder de indruk. Toen oma Van der Tak haar rentree maakte, kreeg zij alleen aandacht van kleinzoon Rinus.“ Zo, heb je lekkâh lope spuge, lama?

De namen van de betrokkenen zijn gefingeerd.

Mr R. de Mooij

Advocaat bij GMW Advocaten B.V. te Den Haag

rdemooij@gmw.nl

telefoonnummer 070 3615048